

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍ PRÁCE V LS 2016/17 MATYÁŠE JÍRY

S Matyášem Jírou jsme se v jeho magisterském studiu potkali dvakrát. Nejprve v Klatovech zpracovával suverénně zásadní přestavbu „socialistického“ komplexu stranického výboru, dnes uměleckou školu na městský úřad, v zimním semestru potom, souběžně s diplomním seminářem soutěžní návrh na drážďanskou školu architektury. Vybrali jsme ho jako jednoho ze čtyř reprezentantů našeho atelieru do školního výběru a v těchto dnech snad probíhá porotování. Oba projekty zpracovával Matyáš s profesionální jistotou. Proto jsme ani na okamžik nezapochybovali o jeho rozhodnutí zpracovat na diplom novou budovu moderní galerie. V předdiplomním semináři hledal vhodná místa a konzultoval intenzivně potřeby současné Veletržního paláce s ohledem na připravovanou soutěž jeho rekonstrukce.

Zaujal nás Matyášův způsob práce. Jakkoli ovládá bravurně komputrové programy, kreslí rukou na šmírák přesné výkresy v setinovém měřítku, v několika verzích, vždy celou sadu a pak teprve je převádí do rýsované podoby. Pracuje s jasnou časovou představou, s vědomím rozsahu a termínů práce. A rozvrh dodrží. Metoda zkušených praktiků. To je chvályhodná vlastnost, ale v Matyášově případě i jeden z jeho limitů. Někdy sklouzává k rutině. Jeho výkresy, i ty skicované mají vždy vše, co mají mít, mají vždy hlavu i patu, ale někdy jim schází ta tvůrčí nadstavba. Ten šmrnc, co udělá z dobré architektury skvělou. A někdy je to skutečně jen malý krůček... Schází mu schopnost, nebo ochota, vrátit se zpátky, opustit vymyšlené, nechat ho uležet a začít úplně od začátku a třeba se k němu znovu vrátit poté, co revize ukáže, že je to správná cesta. Matyáš udivuje dospělou jistotou, ale schází nám mladistvé pochyby.

Jeho galerie je jistě přesvědčivě seskládaná podle předem stanoveného programu, dokonale dokumentovaná na výkresech, odevzdaná v termínu se všemi náležitostmi. Ale Architektura s velkým A, výzva Veletržáku, jak si jistě Matyáš svůj absolventský projekt představoval, to není. Chválím jeho výběr místa, pro přesné osazení domu do holešovické struktury jsme mu doporučili, aby si nastudoval a vybral jeden z desítek zpracovaných návrhů. Zvolil si, podle našeho názoru správnou studii D3A, a po konzultaci s Jaroslavem Zimou vybral přesnou formu vstupního bloku, tvořícího s budovou Elektrických podniků jakousi „bránu“ do území. V počátečních variantách uvažoval o těsnějším spojení suterenu galerie s vestibulem metra, vyrovnal se s komplikací kolísání výšek pobřežní komunikace a využil výškového rozdílu k obslužné trase galerie. Otevřená piazzeta k řece a navazující lávka k řece nabízejí víc, než je v projektu dokumentováno, stejně jako vstupní předprostor z Bubenské ulice. Myslím při tom na srovnání živého předprostoru pařížského Beaubourgu s mrtvým Veletržákem. Ke srovnání s Center Pompidou mne svádí také poněkud těžkopádné rampy ve výstavním prostoru, v Beaubourgu vysunuté před konstrukci.

Jsem přesvědčen, že Matyáš je architekt, spolehlivý člen atelieru a tudíž doporučuji komisi jeho projekt k přijetí a hodnotím jej stupněm B – velmi dobrý.

V Praze 10.6. 2017

Tomáš Novotný

P:S: Oponent, kterého Matyáš oslovil s vědomím, že je povoláním expertem na galerie, projekt evidentně důkladně prostudoval a své výhrady k projektu precizně formuloval. V zásadě s nimi lze souhlasit, Tato zpětná vazba má být tím nejdůležitějším poučením z projektu. Matyáš jistě ve své obhajobě své řešení vysvětlí a koncepci obhájí. TN